

Sygn. akt I ACa 930/15

Sygn. akt I ACz 1228/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Kowacz-Braun
Sędziowie:	SSA Grzegorz Krężolek (spr.) SSA Sławomir Jamróg
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Lech

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2015 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa E. R. (1)

przeciwko W. K., G. W., G. I., M. K. (1), E. W., M. K. (2), (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o stwierdzenie nieważności umowy

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 16 października 2014 r. sygn. akt I C 1617/13 zaocznego w stosunku do pozwanych W. K., M. K. (2), P. K., M. K. (1) i G. I. oraz zażalenia pozwanych G. W., (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. od zawartego w tym wyroku rozstrzygnięcia o kosztach procesu

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie II poprzez nadanie mu treści: „II zasądza od powódki E. R. (1) na rzecz pozwanych E. W., (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. łączną kwotę 7.200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) tytułem kosztów procesu”;

2. oddala apelację;

3. zasądza od powódki na rzecz pozwanych E. W., (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. łączną kwotę 5.760 zł (pięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania odwoławczego.

SSA Grzegorz Krężolek SSA Anna Kowacz–Braun SSA Sławomir Jamróg

Sygn. akt : I ACa 930/15

UZASADNIENIE

Powódka E. R. (1), w ostatecznie określonym żądaniu pozwu, skierowanego przeciwko pozwanym: W. K., E. W., G. W. i n G. I., domagała się ustalenia nieważności umowy zawartej w formie aktu notarialnego w dniu 21.05.2009 r. przed notariuszem G. I., Rep. A nr (...), pomiędzy W. K., działającą także imieniem małoletnich dzieci M. K. (2) i P. K., G. W. i E. W. współnikami spółki pod firmą Wydawnictwo (...) Sp. z o.o. w K., a także M. K. (1). Powódka domagała się nadto wydania przez pozwanych G. W. i E. W. lokalu mieszkalnego, położonego w K. przy ul. (...).

Uzasadniając żądanie wskazała, że przysługuje jej tytuł prawny do tego lokalu, albowiem w nim zamieszkiwała. Na podstawie kwestionowanej przez nią umowy, którą dokonano rozwiązania stosunku najmu lokalu łączącego pozwaną (...) Sp. z o.o. w K. i na podstawie której, bez jej zgody i udziału, doszło do ustalenia warunków, na jakich nastąpić ma opróżnienie lokalu i następnie doszło do opróżnienia mieszkania i przejęcia jego posiadania przez Wydawnictwo. Tym samym została pozbawiona prawa do lokalu i możliwości korzystania z niego.

Interesu prawnego w ustaleniu nieważności umowy E. R. (1) upatrywała w treści art. 80 §2 ustawy z dnia 14.02.1991 r. Prawo o notariacie (jedn. tekst Dz. U. z 2014 r., poz. 164), , zgodnie z którym przy dokonywaniu czynności notarialnych notariusz jest obowiązany czuwać nad należyтым zabezpieczeniem praw i słuszych interesów stron oraz innych osób, dla których czynność ta może powodować skutki prawne. Zatem notariusz powinien zawiadomić ją o zawarciu spornej umowy skoro dotyczyła ona sfery istotnych jej praw.

Wyrokiem z dnia 16 października 2014r , mającym charakter wyroku zaocznego wobec pozwanych : W. K., M. K. (1) , M. K. (2) i P. K., Sąd Okręgowy w Krakowie :

- oddalił powództwo[pkt I] ,

- odstąpił od obciążania powódki kosztami procesu [pkt II] ,

- przyznał , ze środków budżetowych Skarbu Państwa , na rzecz pełnomocnika E. R. (1) , ustanowionego z urzędu , kwotę 8 856 zł za udzieloną jej pomoc prawną [pkt III sentencji orzeczenia]

Sąd Okręgowy ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

W dniu 21.05.2009 r. doszło do zawarcia, w formie aktu notarialnego , przed notariuszem G. I., Rep. A nr (...) pomiędzy W. K. działającą także imieniem małoletnich dzieci M. K. (2) i P. K., i M. K. (1) , a G. W. i E. W. współnikami spółki pod firmą Wydawnictwo (...) Sp. z o.o. w K., umowy, na podstawie której dokonano rozwiązania stosunku najmu łączącego pozwaną (...) Sp. z o.o. w K. i na podstawie której doszło do ustalenia warunków, na jakich nastąpić ma opróżnienie lokalu mieszkalnego, położonego w K. przy ul. (...) przez W. K. i reprezentujące jej prawa osoby - dzieci M. K. (2), P. K. i M. K. (1) i wydanie lokalu Wydawnictwu.

Przed Sądem Okręgowym w Krakowie, pod sygn. akt IC 863/10, toczyło się postępowanie z powództwa E. R. (1) przeciwko Wydawnictwu (...) Sp. z o.o. w K., E. W. i G. W. o zapłatę.

Wyrokiem z dnia 21.05.2013 r. powództwo zostało w całości oddalone. Apelacja powódki od powołanego wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 03.12.2013 r., sygn. akt IACa 1178/13 i IACz 1748/13. Podstawą zapadłych wówczas rozstrzygnięć były następujące fakty , których w obecnie rozstrzyganym sporze, nie kwestionowała żadna ze stron:

Decyzją Urzędu(...) K., Wydział Spraw (...), z dnia 10.08.1990 r., o zezwoleniu na dokonanie zamiany i przydziale lokalu mieszkalnego lokal mieszkalny nr (...) w budynku przy ul. (...) w K., przydzielony został synowi powódki M. K. (3) i jego żonie W. K.. Do zamieszkania w lokalu uprawniona była również powódka.

E. R. (1) zajmowała faktycznie znajdujący się w tym lokalu pokój o pow. 27,70 m² oraz komórkę o pow. ok. 2 m², a pozostałą część lokalu zajmowali jej syn (zmarły w dniu 15.12.2008 r.) oraz synowa i ich dzieci M. K. (2), P. K. i M. K. (1).

Pozwane Wydawnictwo (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. jest od dnia 29.08.2008 r. właścicielem nieruchomości położonej przy ul. (...) i ul. (...) (narożnik) w K., zabudowanej budynkiem mieszkalnym, w którym znajduje się sporny lokal nr (...).

Pozwani E. W. i G. W. są udziałowcami Spółki w udziałach wynoszących po 50%.

Pismem z dnia 19.11.2008 r. pozwane Wydawnictwo dokonało skutecznie wypowiedzenia stosunku najmu lokalu, następnie, na podstawie spornej umowy z dnia 21.05.2009 r., doszło do opróżnienia lokalu, w części przez nich zajmowanej, przez W. K. i jej dzieci.

Pokój zajmowany przez powódkę już od co najmniej 2001 r. nie nadawał się do użytkowania, albowiem jego stan ze względu na zawilgocenie i występowanie grzyba, zagrażał zdrowiu i bezpieczeństwu lokatorów. W pokoju tym od nie były wykonywane jakiegokolwiek prace remontowe, które poprawiłyby stan pomieszczenia.

Powódka od dłuższego już czasu, poprzedzającego śmierć syna M. , która nastąpiła w roku 2008 i opuszczenie lokalu przez synową, ze względu na zły stan techniczny lokalu, nie zamieszkiwała na stałe, we wskazanej wyżej części lokalu . Przebywała w niej jedynie okazjonalnie .Pozostały tam, stanowiące jej własność meble, ubrania i inne rzeczy osobiste.

Noce E. R. (1) spędzała w mieszkaniu przy ul. (...) w K., a ponadto pomieszkiwała grzecznościowo u znajomych.

Z dalszych ustaleń Sądu I instancji wynika , iż przed Sądem Rejonowym dla K.toczyło się, pod sygn. akt IC 501/09/S, postępowanie z powództwa Wydawnictwa (...) Sp. z o.o. przeciwko E. R. (1) o eksmisję. Prawomocnym wyrokiem z dnia 20.01.2010 r. Sąd nakazał powódce aby opróżniła z rzeczy i opuściła zajmowane przez nią pomieszczenia znajdujące się w lokalu mieszkalnym nr (...) w budynku mieszkalnym przy ul. (...) w K. oraz wydała je stronie powodowej wobec stwierdzenia, że powódce nie przysługuje tytuł do lokalu bowiem nie jest lokatorem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21.06.2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego.

Sąd orzekł nadto, iż powódce przysługuje uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego i nakazał wstrzymanie wykonania opróżnienia lokalu do czasu złożenia pozwanej przez Gminę Miejską K. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

Wobec nieprzyjęcia przez powódkę oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego, doszło do wykonania wyroku eksmisyjnego.

Rozważania prawne rozpoczął Sąd Okręgowy od stwierdzenia , że na podstawie prawomocnego wyroku wydanego przez Sąd Okręgowy w Krakowie w sprawie I C 501/09 , którego sentencją jest po myśli art. 365 §1 kpc związany , przyjmuje , że E. R. (1) nie ma tytułu prawnego do lokalu przy ul (...) ani też do jego części albowiem nie ma w stosunku do niego statusu lokatora , w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001r O ochronie praw lokatorów [...] - / jedn. tekst DzU z 2014 poz. 150 /

Jej uprawnienie , które faktycznie wykonywała do zajmowania części tego lokalu w postaci jednego pokoju było uprawnieniem pochodnym wobec prawa W. K. , które wygasło z chwilą utraty prawa przez nią. Poza tym umowa , która kwestionuje powódka nie dotyczyła uprawnień do tej części lokalu , którą , jedynie okazjonalnie zajmowała.

E. R. (1) nie ma tym samym , w ocenie Sądu, interesu prawnego w stwierdzeniu nieważności umowy z 21 maja 2009r , a co najwyżej interes o charakterze faktycznym , wynikającym z tego , że w wykorzystywanym od czasu do czasu pokoju miała zgromadzone meble i rzeczy osobiste.

Ewentualne roszczenia sąd wynikające może ona jednak kierować tylko wobec W. K..

Nie ma racji powódka, kierując roszczenie o stwierdzenie nieważności umowy przeciwko notariuszowi G. I.. Jego obowiązki wynikające z powoływanej przez powódkę normy art. 80 ust. 2 ustawy Prawo o notariacie nie sięgają tak daleko aby miał zawiadamiać o dokonywanych przed nim czynnościach osoby postronne, a taką jest wobec dokonanej czynności prawnej E. R..

W ocenie Sądu niezasadnym jest również żądanie wydania spornego lokalu.

Jak wynika z prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie w sprawie I C 501/09/ S nie legitymuje się ona jakimkolwiek tytułem prawnym do niego.

Uzasadniając odstąpienie od obciążania E. R. (1) kosztami procesu na rzecz żądających ich zwrotu pozwanych; E. W., G. W. i Wydawnictwa (...) - spółka z o. o. w K., Sąd odwołał się do trudnej sytuacji życiowej i materialnej oraz zdrowotnej powódki.

W apelacji od tego orzeczenia E. R. (1), zaskarżając je w zakresie punktu I jego sentencji, w pierwszej kolejności domagała się jego zmiany i uwzględnienia żądania w całości.

Jako wniosek ewentualny sformułowała wniosek o wydanie orzeczenia kasatoryjnego i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Środek odwoławczy został oparty na następujących zarzutach:

- naruszenia prawa materialnego, w następstwie nie zastosowania przez Sąd I instancji art. 58 §2 kc, mimo, że umowa zawarta w dniu 21 maja 2009r, jest sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

Wynika to z faktu, iż została ona zawarta jedynie po to, by pozbawić powódkę uprawnień do spornego lokalu, a pozwani W. wykorzystali do tego celu stan konfliktu jaki istnieje pomiędzy nią a W. K.. W następstwie zawarcia umowy, znajdująca się w bardzo trudnej sytuacji osobistej i majątkowej powódka, została także osobą bezdomną,

- nieprawidłowego zastosowania art. 80 ust. 2 ustawy Prawo o notariacie, skoro sporządzający umowę notariusz nie zawiadamiając apelującej o tym fakcie mimo, że miał taki obowiązek, jako, że skutek tej czynności wywołał negatywne następstwa w sferze prawnej E. R. (1).

- naruszenia prawa procesowego, w sposób mający istotny wpływ na wynik sprawy, w następstwie wadliwych ustaleń faktycznych zgodnie z którym aktualnym miejscem zamieszkania powódki jest K. ul. (...), mimo, iż jest to jedynie adres pod którym odbiera korespondencję.

- naruszenia art. 233 §1 kpc wobec dokonania oceny zgromadzonych dowodów w sposób niewszechstronny.

W uzupełnieniu apelacji dokonany osobiście, E. R. (1) uznała wyrok za niesprawiedliwy i stronniczy i powracając do okoliczności faktycznych do których się już wcześniej odwoływała, podważając tytuł prawny Wydawnictwa (...) do lokalu, który zajmowała, a także wskazując na brak uprawnień W. K. do decydowania nim, w sytuacji gdy tytuł obligacyjny do niego na podstawie decyzji o przydziale przysługiwał zmarłemu synowi powódki, M. K. (3), którego to powódka jest następczynią prawną.

Odpowiadając na apelację E. W., G. W. i Wydawnictwo (...) - spółka z o. o. w K. domagali się jej oddalenia jako pozbawionej usprawiedliwionych podstaw.

Wnieśli również o obciążenie powódki kosztami postępowania apelacyjnego.

W złożonym przez siebie zażaleniu domagali się natomiast zmiany punktu II sentencji wyroku Sądu Okręgowego i obciążenia przeciwniczki kosztami procesu oraz kosztami postępowania zażaleniowego.

Formułując zarzut naruszenia przez Sąd I instancji art. 102 kpc , w następstwie jego nietrafnego zastosowania , argumentowali , że objęcie powódki , po raz kolejny dobrodziejstwem nie obciążania kosztami procesu na rzecz strony , która spór wygrywa nie było usprawiedliwione.

Stanowi przy tym zachętę dla E. R. do formułowania kolejnych, niezasadnych roszczeń wobec żalących się. Powódka jak dotąd w sporach z pozwanymi korzysta ze zwolnienia od kosztów sądowych i w sposób bezrefleksyjny wyczerpuje możliwość składania środków odwoławczych od niekorzystnych dla niej , w konsekwencji bezzasadności roszczeń , orzeczeń, wydawanych w I instancji.

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy E. R. (1) nie jest uzasadniony i podlega oddaleniu.

W szczególności nie można podzielić żadnego z zarzutów apelacyjnych na których opiera się ich konstrukcja.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego , wypracowanym na tle wykładni art. 233 §1 kpc , podzielanym przez Sąd Apelacyjny , skuteczne postawienie zarzutu naruszenia tego przepisu wymaga wykazania przez stronę , w odniesieniu do zindywidualizowanych dowodów na czym polega nieprawidłowość działania Sądu w zakresie ustaleń , w tym , dlaczego prowadząca do tych ustaleń ocena konkretnego dowodu nie da się pogodzić z zasadami doświadczenia życiowego czy regułami logiki.

Negacja tej oceny ma przy tym opierać się na argumentach natury jurydycznej , a nie wyczerpywać się w przeciwstawieniu ocenie i ustaleniom Sądu , własnej wersji zdarzeń , zdaniem strony prawdziwych.

W motywach apelacji powódki nie można dopatrzeć się takiej merytorycznej polemiki , skoro ogranicza się ona w motywach tego zarzutu do powołania wypowiedzi przedstawiciela literatury na temat wykładni przepisu art. 233 §1 kpc i stwierdzenia , że ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd jest newszechstronna.

Tak uzasadniany zarzut należy , jako chybiony, odeprzeć wskazując jedynie, że treść prawomocnego wyroku eksmisyjnego jednoznacznie wskazuje swój przedmiot.

Formułując zarzut sprzeczności ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego powódka nie wskazuje dlaczego uznaje , że Sąd dopuścił się tej wadliwości ani też jakie miała ona znaczenia dla treści rozstrzygnięcia.

Wobec tego i ten zarzut należy uznać za całkowicie gołosłowny.

Nie uwzględnienie omówionych zarzutów ma m. in. tę konsekwencję , iż okoliczności, które Sąd I instancji przyjął jako podstawę faktyczną wydanego przez siebie orzeczenia, jako poprawne i kompletne, Sąd Apelacyjny uznaje za własne.

Z ustaleń tych wynika , że E. R. (1) w dacie zawierania umowy z dnia 21 maja 2009r nie miała tytułu prawnego do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w K. , a jedynie okazjonalnie , w sposób faktyczny , wykorzystywała jeden pokój stanowiący część jego powierzchni użytkowej.

Wobec tego , trafnym jest pogląd Sądu I instancji , iż nie ma ona interesu prawnego w stwierdzeniu nieważności umowy zawartej przez pozwanych albowiem jej konsekwencje nie odnosiły się do sfery jej praw i obowiązków. Trafnie Sąd Okręgowy zidentyfikował ten interes jako mający charakter faktyczny , związany z uprzednim czasowym korzystaniem z jednego pomieszczenia w ramach tego lokalu , i to takiego do dyspozycji którym nie odnosiły się postanowienia kwestionowanej przez E. R. (1) umowy.

Dlatego też tym bardziej nie można podzielić stawianego w apelacji zarzutu naruszenia art. 58 §2 kc w następstwie jego niezastosowania.

Podnosząc go , powódka nie wskazuje nawet , która z zasad współżycia społecznego została poprzez dokonanie tej czynności naruszona , co już jest wystarczającą przyczyną dla uznania tego zarzutu za nietrafny.

Wewnętrzne , subiektywne przekonanie powódki , że została skrzywdzona , wobec odebrania jej tytułu do korzystania z tego lokalu nie jest wystarczające dla uznania , że oceniany zarzut jest uzasadniony.

Brak tytułu prawnego do niego , zasadnie został oceniony przez Sad Okręgowy jako podstawa do oddalenia żądania wydania go powódce .

Zupełnie nieuzasadnionym jest zarzut naruszenia art. 80 ust. 2 ustawy Prawo o notariacie.

Sąd Apelacyjny podziela w całości wykładnię tej normy dokonaną przez Sąd I instancji , zgodnie z którą notariusz G. I. nie miał na jej podstawie obowiązku informowania powódki o fakcie zawarcia umowy z 21 maja 2009r, szczególnie , iż jak wskazywano wyżej , jej skutki nie oddziaływały na sferę prawną E. R. (1).

Z podanych wyżej przyczyn , w uznaniu apelacji za nieuzasadnioną , Sąd Apelacyjny oddalił ją , na podstawie art. 385 kpc.

Rozpoznając zażalenie, Sąd II instancji rozważył.

Zażalenie jest uzasadnione , prowadząc do zmiany punktu II sentencji orzeczenia Sądu Okręgowego.

Mają rację skarżący , iż orzeczenie w przedmiocie kosztów procesu zapadło w warunkach naruszenia art. 102 kpc.

Aby móc zastosować ten wyjątkowy , w zakresie stosowania przepis , muszą za tym przemówić szczególne okoliczności , które w sposób ostateczny , w odniesieniu do podmiotu - beneficjenta, usprawiedliwiają sięgnięcie do zasad słuszności , po to , by go od obowiązku poniesienia kosztów celowo poniesionych przez drugą stronę uwolnić.

Mają za tym przemówić łącznie, nie tylko te fakty , które odnoszą się do sytuacji osobistej takiej strony ale także te które wiązać należy z charakterem rozstrzyganego sporu , jego szczególną zawilocią , możliwością usprawiedliwionego bronienia rozbieżnych stanowisk , co do podstaw i treści mającego zapaść orzeczenia , w ramach których strona ma usprawiedliwione tym charakterem przekonanie o zasadności swojego stanowiska prawnego.

W rozstrzyganej sprawie taka sytuacja , w sposób oczywisty nie ma miejsca.

Wszystko to czym usprawiedliwił Sąd I instancji sięgnięcie po normę art. 102 kpc , czyniąc to , nota bene , w sposób bardzo zwięzły, to okoliczności , które brał już pod rozwagę , pozytywnie rozstrzygając o wniosku E. R. o zwolnienie od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

Jak wynika to wprost z brzmienia art. 108 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z 28 lipca 2005r [jedn. tekst DzU z 2010 Nr 90 poz. 594 z późn. zm.] skorzystanie z tego dobrodziejstwa nie zwalnia strony z obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, w sytuacji przegrania sporu.

Sąd I instancji nie powołał żadnego argumentu przemawiającego za nieobciążaniem nimi powódki , wywodzonego z charakteru rozstrzyganego sporu.

Ten natomiast przemawia zdecydowanie przeciwko sięgnięciu do reguł słuszności jako podstawy rozliczenia kosztów procesu w tej sprawie.

Spór stron jest już kolejnym postępowaniem zainicjowanym przez powódkę przeciwko właścicielom wydawnictwa (...), na tle tytułu własności do spornego lokalu.

W żadnym z nich racje powódki nie były uwzględniane. Także w obecnym sporze jej roszczenie okazało się w sposób oczywisty niezasadne, a mimo to zdecydowała się na złożenie środka odwoławczego mimo, że analiza motywów jakie zawarł w uzasadnieniu wyroku Sąd I instancji powinny skłonić, profesjonalnie wówczas zastępowaną E. R. do refleksji nad zasadnością, tak samego roszczenia jak i, tym bardziej, wykorzystania drogi odwoławczej z czym wiązać się mogła konieczność zwrotu kosztów wygrywającym przeciwnikom.

Trzeba przy tym zaznaczyć, że brak było podstaw, by w charakterze sprawy powódka mogła z upatrywać usprawiedliwienia dla obiektywnie trafnego przekonania o zasadności swojego stanowiska prawnego.

Wobec tego, podzielając zarzut zażalenia, Sąd Apelacyjny zmienił orzeczenie w zaskarżonej części, zasądzając od powódki na rzecz skarżących pozwanych koszty procesu, w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu jednego radcy prawnego, ustalając je na poziomie stawki minimalnej, uwzględniającej wartość przedmiotu sporu, określoną przez powódkę na kwotę 800 000 złotych.

Podstawą dla jej określenia był §6 pkt 7 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności radców prawnych [...] z dnia 28 września 2002r [jedn. tekst DzU z 2013 poz. 490].

Wobec oddalenia apelacji, Sąd II instancji, na podstawie art. 98 §1 i 3 kpc w zw z art 108 §1 i 391 §1 kpc i wynikającej z niej, dla wzajemnego rozliczenia stron z tytułu kosztów, zasady odpowiedzialności za wynik sprawy, kosztami tymi obciążył powódkę.

Kwota należna powodom E. W., G. W. i Wydawnictwu (...) - spółce z o. o. z tego tytułu obejmuje zarówno wynagrodzenie zastępującego ich pełnomocnika będącego radcą prawnym, uwzględniające wartość przedmiotu zaskarżenia oraz opłatę wniesioną od zażalenia, które okazało się usprawiedliwionym.

SSA Grzegorz Krężolek SSA Anna Kowacz - Braun SSA Sławomir Jamróg